

lem for Give (N. C. Jensen), og naar jeg nu svarer ham paa de Bemærkninger, som han fremsatte, vil det ogsaa kunne gælde som Svar til det ærede Medlem for Maribo (Ole Olsen) og det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow) og muligvis andre, der have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Jeg maa da sige til det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen), at han ganske vist har fulgt min Opfordring at gennemlæse det Regnskab, der staaar i Betænkningen, men han har desværre ikke læst det med Eftertanke. Hvis han havde gjort det og havde forstaaet de Tal, der er opstillede der, saa vilde han aldrig have udtalt det, han sagde nu. Jeg havde sondret mellem disse Bevillinger, havde delt dem i to Dele, nemlig det, der gaar til selve Husmændene, til Præmier for Huslodderne og til Rejseunderstøttelser, og saa det, der staaar i den næste Kolonne og kaldes „andre Udgifter“, men som Husmændene ikke faa noget af, og som ikke er til selve Husmændene. Jeg har ogsaa oplyst, at naar vi tage samtlige jydsk Landboforeninger, saa viser det sig, at de have faaet et Tilskud fra Statskassen af 35,175 Kr., og selv have de tilskuddet 7,684 Kr. Men disse Tilskud, som de have ydet selv, dele sig i to Dele, nemlig dels Tilskuddene til Husmændene, dels Penge, som anvendes til andre Udgifter, det vil sige Penge, som anvendes til Husmandskonsulenter, til Befordring af Dommere, til Tryksager o. s. v., men det er slet ikke Penge, der gaaar i Husmændenes Lomme, dem faa Husmændene ikke noget af. Det er bl. a. de Herrer Bestyrelsesmedlemmer i Landboforeningerne, dem, der staa som Husmændenes Dommere, Formyndere, Forvaltere, som faa en Del af det ret store Beløb, som her er nævnt, men det kommer ikke Husmændene til gode. Det er derfor fuldt ud berettiget, naar man vil se, hvad Landboforeningerne selv yde til Husmændene, at man da ser alene paa de Beløb, som staa nævnte i den første Kolonne. Disse andre Udgifter, der staa i anden Kolonne: til Tryksager, Konsulenter, Dommernes Rejser o. s. v., kunne ikke medtages. Jeg kan ikke se, at dette kan tages paa anden Maade; naar man ønsker at vide, hvad der gives til selve Husmændene, saa bliver det de Beløb, jeg har nævnt, og da viser det sig, at Grenaa-Foreningen har ikke givet en eneste Øre, en anden Forening har givet 1 Kr., en tredje 5 Kr., men lige meget hvor man tager det, saa er det kun smaa Beløb, som de have ydet til Præmiering af Husmandslodder eller

til Rejseunderstøttelser til Husmænd. Det er slet ikke mig, der har set fejl paa Regnskabet, det er det ærede Medlem, der har set fejl, idet han har fæstet sit Blik paa den sidste Kolonne, i Stedet for at han burde have set paa dem begge og set, hvilke Overskrifter disse Kolonner havde.

Saa var der en anden Ting, som de ærede Medlemmer for Give og for Nakskov ikke kunde forstaa, idet de sige, at Landboforeningerne yde virkelig et stort Tilskud til Husmændene. Det gøre de maaske nok, men det er kun tilsyneladende, i Virkeligheden yde de ingen Ting, fordi de Penge, de betale, ere Penge, som de i Forvejen have modtaget fra Statskassen, det er disse 30,000 Kr., som de have faaet fra Statskassen. Naar man i Virkeligheden vil se paa Sagerne, hvortil bruges saa disse 30,000 Kr.? De bruges blandt andet til Landboforeningernes Hovedadministration, dertil anvendes 12,500 Kr. Denne Bevilling til Landboforeningernes Administration blev indført i Rigsdagssamlingen 1898—99. Den udgør, som det den Gang blev oplyst, 35 pCt. af Administrationsudgifterne for Landboforeningerne, d. v. s., at Landboforeningerne have opnaaet, hvad det ikke er lykkedes nogen anden Forening i dette Land, at det er Statskassen, der maa betale 35 pCt. af deres Administrationsudgifter. Naar f. Eks. Hovedbestyrelsen holder sine Møder, maa Staten betale 35 pCt. af, hvad det koster at leje det Lokale, de bruge. Det er blevet oplyst ved Regnskabsaflæggelsen, at Lokalerne have været opførte som Udgiftspost, og Staten har da maattet betale de 35 pCt. Naar en Proprietær gør sin Rejse til Hovedbestyrelsesmøde og faar sine Diæter, saa er 35 pCt. af de Penge, han faar udbetalt, Statskassens Bidrag. Naar han spiser sig en Bøf til 1 Kr., saa betaler Staten de 35 Øre, og selv betaler han kun 65 af, hvad hans Fortæring løber op til den Dag, da han giver Møde. Der er ingen andre Foreninger, der have opnaaet en saadan Begunstigelse som netop de samvirkende Landboforeninger, men hvis Landboforeningerne ikke fik disse Penge fra Staten, hvem maatte saa betale dem? Det maatte blive Landboforeningerne selv, der kom til at betale dem. Naar de ikke kunne tage Pengene af Statskassen, saa maa de tage dem af deres egen Lomme. Men Følgen heraf vilde blive, at man ude omkring i de mindre Landboforeninger vilde blive nødsaget til at sætte Medlemskontingentet i Vejret, for at